

" ਕਰਮਾਤੀਤ ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਗਹਿਰੀ ਪਰਭਾਸ।"

ਅੱਜ ਵੇਦਿਹੀ ਬਾਪਦਾਦਾ ਆਪਣੇ ਵੇਦਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵੱਚਿ ਸਥਿਤ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੇਖ ਰਹੇ ਹਨ। ਹਰ ਇੱਕ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਆਤਮਾ ਵੇਦਿਹੀ ਬਣਨ ਦੇ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਲਕਸ਼ ਨੂੰ ਲੈਕੇ ਸੰਪੂਰਨ ਸਟੇਜ ਦੇ ਨੇੜੇ ਆ ਰਹੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਅੱਜ ਬਾਪਦਾਦਾ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਕਰਮਾਤੀਤ ਵੇਦਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਸਮੀਪਤਾ ਨੂੰ ਵੇਖ ਰਹੇ ਸਨ ਕੀ ਕੋਣ - ਕੋਣ ਕੀਨੋਂ ਨੇੜ੍ਹੇ ਪਹੁੰਚੇ ਹਨ, 'ਫਾਲੋ ਬ੍ਰਾਹਮਾ ਬਾਪ' ਕਥਿ ਤੱਕ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ? ਲਕਸ਼ ਸਾਰਿਆਂ ਦਾ ਬਾਪ ਦੇ ਨੇੜੇ ਅਤੇ ਸਮਾਣ ਬਣਨ ਦਾ ਹੀ ਹੈ। ਲੋਕਨਿ ਪ੍ਰਕੈਟੀਕਲ ਵੱਚਿ ਨੰਬਰ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਦੇਹ ਵੱਚਿ ਰਹਿੰਦੇ ਵੇਦਿਹੀ ਮਤਲਬ ਕਰਮਾਤੀਤ ਬਣਨ ਦਾ ਇਗਜ਼ਾਮਪਲ (ਮੀਸਾਲ) ਸਾਕਾਰ ਵੱਚਿ ਬ੍ਰਾਹਮਾ ਬਾਪ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ। ਤਾਂ ਕਰਮਾਤੀਤ ਬਣਨ ਦੀ ਵਸਿਸ਼ਤਾ ਕੀ ਹੈ? ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਦੇਹ ਹੈ, ਕਰਮੰਦਰੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਇਸ ਕਰਮਖੇਤਰ ਤੇ ਪਾਰਟ ਵਜਾ ਰਹੇ ਹੋ, ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਕਰਮ ਦੇ ਬਨਿ ਇੱਕ ਸੈਕੰਡ ਵੀ ਰਹਿ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਕਰਮਾਤੀਤ ਮਤਲਬ ਕਰਮ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਰਮ ਦੇ ਬੰਧਨਾਂ ਤੋਂ ਪਰੇ। ਇੱਕ ਹੈ ਬੰਧਨ ਦੂਸਰਾ ਹੈ ਸੰਬੰਧ। ਕਰਮੰਦਰੀਆਂ ਦਵਾਰਾ ਕਰਮ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵੱਚਿ ਆਉਣਾ ਵੱਖ ਚੀਜ਼ ਹੈ। ਕਰਮ ਦੇ ਬੰਧਨ ਵੱਚਿ ਬੰਧਨਾਂ ਉਹ ਵੱਖ ਚੀਜ਼ ਹੈ। ਕਰਮਬੰਧਨ, ਕਰਮ ਦੇ ਹੱਦ ਦੇ ਫਲ ਦੇ ਵਸ਼ੀਭੂਤ ਬਣਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਵਸ਼ੀਭੂਤ ਸ਼ਬਦ ਹੀ ਸੱਧਿ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਸਿ ਦੇ ਵਸ਼ ਵੱਚਿ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਵਸ਼ ਵੱਚਿ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਭੂਤ ਵਾਂਗੂੰ ਭਟਕਣ ਵਾਲੇ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਜਵਿ ਅਸੁੱਧ ਆਤਮਾ ਭੂਤ ਬਣ ਜਦੋਂ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਮਨੁੱਖ ਆਤਮਾ ਦੀ ਕੀ ਹਾਲਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ? ਪਰਵਸ਼ ਹੋ ਭਟਕਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਕਰਮ ਦੇ ਵਸ਼ੀਭੂਤ ਮਤਲਬ ਕਰਮ ਦੇ ਵਨਿਸ਼ੀ ਫਲ ਦੀ ਇੱਛਾ ਦੇ ਵਸ਼ੀਭੂਤ ਹਨ ਤਾਂ ਕਰਮ ਵੀ ਬੰਧਨ ਵੱਚਿ ਬੰਨ੍ਹ ਬੁੱਧੀ ਦਵਾਰਾ ਭਟਕਾਉਂਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਕਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਰਮ ਬੰਧਨ, ਜੋ ਖੁਦ ਨੂੰ ਵੀ ਪ੍ਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਪ੍ਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਕਰਮਾਤੀਤ ਮਤਲਬ ਕਰਮ ਦੇ ਵਸ਼ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਲੋਕਨਿ ਮਾਲਕਿ ਬਣ, ਅਥਾਰਟੀ ਬਣ ਕਰਮੰਦਰੀਆਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵੱਚਿ ਆਵੇ, ਵਨਿਸ਼ੀ ਕਾਮਨਾਵਾਂ ਤੋਂ ਨਿਆਰਾ ਹੋ ਕਰਮੰਦਰੀਆਂ ਦਵਾਰਾ ਕਰਮ ਕਰਵਾਏ। ਆਤਮਾ ਮਾਲਕਿ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅਧੀਨ ਨਾ ਕਰੇ ਲੋਕਨਿ ਅਧਿਕਾਰੀ ਬਣ ਕਰਮ ਕਰਵਾਉਂਦਾ ਰਹੇ। ਕਰਮੰਦਰੀਆਂ ਆਪਣੇ ਆਕਰਸ਼ਣ ਵੱਚਿ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਮਤਲਬ ਕਰਮ ਦੇ ਵਸ਼ੀਭੂਤ ਬਣਦੇ ਹਨ, ਅਧੀਨ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਬੰਧਨ ਵੱਚਿ ਬੰਧਦੇ ਹਨ। ਕਰਮਾਤੀਤ ਮਤਲਬ ਇਸ ਤੋਂ ਅਤੀਤ ਮਤਲਬ ਨਿਆਰਾ। ਅੱਖ ਦਾ ਕੰਮ ਹੈ ਵੇਖਣਾ ਪਰ ਵੇਖਣ ਦਾ ਕਰਮ ਕਰਾਉਣ ਵਾਲਾ ਕੌਣ ਹੈ? ਅੱਖ ਕਰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਹੈ ਪਰ ਆਤਮਾ ਕਰਵਾਉਣ ਵਾਲੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਕਰਾਉਣ ਵਾਲੀ ਆਤਮਾ, ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਕਰਮੰਦਰੀਆਂ ਦੇ ਵਸ਼ ਹੋ ਜਾਵੇ - ਇਸਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਰਮਬੰਧਨ। ਕਰਾਉਣ ਵਾਲੇ ਬਣ ਕਰਮ ਕਰਵਾਓ - ਇਸਨੂੰ ਕਹਾਂਗੇ ਕਰਮ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵੱਚਿ ਆਉਣਾ। ਕਰਮਾਤੀਤ ਆਤਮਾ ਸਬੰਧ ਵੱਚਿ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਲੋਕਨਿ ਬੰਧਨ ਵੱਚਿ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ। ਕਦੇ - ਕਦੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਨਾ ਕੀ ਬੋਲਣਾ ਨਹੀਂ ਚਾਉਂਦੇ ਸੀ ਪਰ ਬੋਲ ਦਿੰਤਾ, ਕਰਨਾ ਨਹੀਂ ਚਾਉਂਦੇ ਸੀ ਲੋਕਨਿ ਕਰ ਲਿਆ। ਇਸ ਨੂੰ ਕਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਰਮ ਦੇ ਬੰਧਨ ਵੱਚਿ ਵਸ਼ੀਭੂਤ ਆਤਮਾ। ਅਜਿਹੀ ਆਤਮਾ ਕਰਮਾਤੀਤ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਨੇੜੇ ਕਹਾਂਗੇ ਜਾਂ ਦੂਰ ਕਹਾਂਗੇ?

ਕਰਮਾਤੀਤ ਮਤਲਬ, ਦੇਹ ਦੇ ਸੰਬੰਧ, ਪਦਾਰਥ, ਲੌਕਿਕ ਭਾਵੇਂ ਅਲੌਕਿਕ ਦੋਵੇਂ ਸੰਬੰਧਾਂ ਵੱਚਿ, ਬੰਧਨ ਤੋਂ ਅਤੀਤ ਮਤਲਬ ਨਿਆਰੇ। ਭਾਵੇਂ ਸੰਬੰਧ ਸ਼ਬਦ ਕਹਿਣ ਵੱਚਿ ਆਉਂਦਾ ਹੈ - ਦੇਹ ਦਾ ਸੰਬੰਧ, ਦੇਹ ਦੇ ਸੰਬੰਧੀਆਂ ਦਾ ਸੰਬੰਧ, ਪਰ ਦੇਹ ਵੱਚਿ ਅਤੇ ਸੰਬੰਧ ਵੱਚਿ ਜੇਕਰ ਅਧੀਨ ਹਨ ਤਾਂ ਸੰਬੰਧ ਵੀ ਬੰਧਨ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸੰਬੰਧ ਸ਼ਬਦ ਨਿਆਰਾ ਅਤੇ ਪਿਆਰਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਵਾਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਅੱਜ ਦੀ ਸਰਵ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਸੰਬੰਧ, ਬੰਧਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵੱਚਿ ਬਦਲ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਸੰਬੰਧ, ਬੰਧਨ ਦਾ ਰੂਪ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਬੰਧਨ ਸਦਾ ਖੁਦ ਨੂੰ ਕਸਿ ਨਾ ਕਸਿ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਦਾ ਰਹੇਗਾ, ਦੁੱਖ ਦੀ ਲਹਿਰ ਅਨੁਭਵ ਕਰਵਾਏਗਾ, ਉਦਾਸੀ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਵਾਏਗਾ। ਵਨਿਸ਼ੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਹੁੰਦੇ ਵੀ ਅਲਪਕਾਲ ਦੇ ਲਈ ਉਹ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਦਾ ਸੁਖ ਅਨੁਭਵ ਕਰੇਗਾ। ਸੁੱਖ ਦੇ ਨਾਲ - ਨਾਲ ਹੁਣੇ - ਹੁਣੇ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਸਵਰੂਪ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਹੋਵੇਗਾ, ਹੁਣੇ - ਹੁਣੇ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ ਵੀ ਅਪ੍ਰਾਪਤੀ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਹੋਵੇਗਾ। ਭਰਪੂਰ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ ਵੀ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਖਾਲੀ - ਖਾਲੀ ਅਨੁਭਵ ਕਰੇਗਾ। ਸਭ ਕੁੱਝ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ ਵੀ ਕੁਝ ਹੋਰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ - ਇਵੇਂ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦਾ ਰਹੇਗਾ ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ 'ਚਾਹੀਦਾ - ਚਾਹੀਦਾ' ਹੈ ਉਥੇ ਕਦੀ ਵੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟਤਾ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗੀ। ਮਨ ਵੀ ਰਾਜੀ, ਤਨ ਵੀ ਰਾਜੀ ਰਹੇਗਾ, ਦੂਸਰੇ ਵੀ ਰਾਜੀ ਰਹਿਣ- ਇਹ ਸਦਾ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਕਸਿ ਨਾ ਕਸਿ ਗੱਲ ਤੇ ਖੁਦ ਨਾਲ ਨਾਰਾਜ਼ ਜਾਂ ਦੂਸਰਿਆਂ ਨਾਲ ਨਾਰਾਜ਼ ਨਾ ਚਾਉਂਦੇ ਵੀ ਹੁੰਦਾ ਰਹੇਗਾ ਕਉਕਿ ਨਾਰਾਜ਼ ਮਤਲਬ ਰਾਜ ਮਤਲਬ ਰਾਜ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ। ਅਧਿਕਾਰੀ ਬਣ ਕਰਮੰਦਰੀਆਂ ਨਾਲ ਕਰਮ ਕਰਾਉਣ ਦਾ ਰਾਜ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ। ਤਾਂ ਨਾਰਾਜ਼ ਹੀ ਹੋਵੇਗਾ ਨਾ। ਕਰਮਾਤੀਤ ਕਦੀ ਨਾਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਉਕਿ ਉਹ ਕਰਮ - ਸੰਬੰਧ ਅਤੇ ਕਰਮ - ਬੰਧਨ ਦੇ ਰਾਜ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹੈ। ਕਰਮ ਕਰੇ ਪਰ ਵਸ਼ੀਭੂਤ ਹੋ ਕੇ ਨਹੀਂ, ਅਧਿਕਾਰੀ ਮਾਲਕਿ ਹੋ ਕੇ ਕਰੇ। ਕਰਮਾਤੀਤ ਮਤਲਬ ਆਪਣੇ ਪਛਿਲੇ ਹਸਿਸ਼ਾਬ - ਕਤਿਬ ਦੇ ਬੰਧਨ ਤੋਂ ਵੀ ਮੁਕਤ। ਭਾਵੇਂ ਪਛਿਲੇ ਕਰਮਾ ਦੇ ਹਸਿਸ਼ਾਬ - ਕਤਿਬ ਦੇ ਫਲਸਵਰੂਪ ਤਨ ਦਾ ਰੋਗ ਹੋਵੇ, ਮਨ ਦੇ ਸੰਸਕਾਰ ਦੂਸਰੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੇ ਸੰਸਕਾਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਟੱਕਰ ਵੀ ਖਾਂਦੇ ਹੋਣ ਪਰ ਕਰਮਾਤੀਤ, ਕਰਮਭੋਗ ਦੇ ਵਸ਼ ਨਾ ਹੋਕੇ ਮਾਲਕਿ ਬਣ ਚੁਕਤ ਕਰਵਾਉਣਗੇ। ਕਰਮਯੋਗੀ ਬਣ ਕਰਮਭੋਗ ਚੁਕਤ ਕਰਨਾ - ਇਹ ਹੈ ਕਰਮਾਤੀਤ ਬਣਨ ਦੀ ਨਸਿਸ਼ਾਨੀ। ਯੋਗ ਨਾਲ ਕਰਮਭੋਗ ਨੂੰ ਮੁਸਕਰਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਸੂਲੀ ਤੇ ਕੰਡਾ ਕਰ ਭਸਮ ਕਰਨਾ ਮਤਲਬ ਕਰਮਯੋਗ ਨੂੰ ਸਮਾਪਤ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਵਿਆਧੀ ਦਾ ਰੂਪ ਨਾ ਬਣੇ। ਜੇਕਰ ਵਿਆਧੀ ਦੀ ਰੂਪ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਉਹ ਖੁਦ ਸਦਾ ਵਿਆਧੀ ਦਾ ਹੀ ਵਰਨਣ ਕਰਦਾ ਰਹੇਗਾ। ਮਨ ਵੱਚਿ ਵੀ ਵਰਨਣ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਮੁਖ ਨਾਲ ਵੀ ਵਰਨਣ ਕਰੇਗਾ। ਦੂਸਰੀ ਗੱਲ - ਵਿਆਧੀ ਦਾ ਰੂਪ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਖੁਦ ਵੀ ਪ੍ਰੇਸ਼ਾਨ ਰਹੇਗਾ ਅਤੇ ਦੂਸਰਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਪ੍ਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰੇਗਾ। ਉਹ ਚੀਕੇਗਾ ਅਤੇ ਕਰਮਾਤੀਤ ਚਲਾ ਲਵੇਗਾ। ਕਸਿ ਨੂੰ ਬੋੜਾ ਜਿਹਾ ਦਰਦ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਵੀ ਚੀਕੇਗਾ ਬਹੁਤ ਹੈ ਅਤੇ ਕਸਿ ਨੂੰ ਜਿਆਦਾ ਦਰਦ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ ਵੀ ਚਲਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕਰਮਾਤੀਤ ਸਥਿਤੀ ਵਾਲਾ ਦੇਹ ਦਾ ਮਾਲਕਿ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕਰਮਭੋਗ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ ਵੀ ਨਿਆਰਾ ਬਣਨ ਦਾ ਅਭਿਆਸੀ ਹੈ। ਵਚਿ - ਵਚਿ ਅਸ਼ਰੀਰੀ - ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਬਿਆਰੀ ਤੋਂ ਪਰੇ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਜਸਿ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਇੰਸ ਦੇ ਸਾਧਨ ਦਵਾਰਾ ਬੇਹੋਸ਼ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਦਰਦ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ ਵੀ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦਾ ਹਨ, ਦਰਦ ਫੀਲ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਉਕਿ ਦਵਾਈ ਦਾ ਨਸ਼ਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਕਰਮਾਤੀਤ ਅਵਸਥਾ ਵਾਲੇ ਅਸ਼ਰੀਰੀ ਬਣਨ

ਦੇ ਅਭਿਆਸੀ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਵੱਧ - ਵੱਧ ਇਹ ਰੂਹਾਨੀ ਇਨਜੇਕਸ਼ਨ ਲਗ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਕਾਰਨ ਸੂਲੀ ਤੋਂ ਕੰਡਾ ਅਨੁਭਵ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਹੋਰ ਗੱਲ - ਫਾਲੋ ਫਾਦਰ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਵੀਸ਼ੇਸ਼ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਬਣਨ ਦਾ ਪ੍ਰਤੱਖ ਫਲ ਬਾਪ ਕੋਲੋਂ ਵੀਸ਼ੇਸ਼ ਦਲਿ ਦੀਆਂ ਦੁਆਵਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਇੱਕ ਆਪਣਾ ਅਸੀਰੀਰੀ ਬਣਨ ਦਾ ਅਭਿਆਸ, ਦੂਸਰਾ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਬਾਪ ਦੀਆਂ ਦੁਆਵਾਂ, ਉਹ ਬਿਮਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰਮਮਭੋਗ ਨੂੰ ਸੂਲੀ ਤੋਂ ਕੰਡਾ ਬਣਾ ਦੇਂਦੀ ਹੈ। ਕਰਮਾਤੀਤ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਆਤਮਾ ਕਰਮਭੋਗ ਨੂੰ, ਕਰਮਯੋਗ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵੱਧ ਪਰਵਿਰਤਨ ਕਰ ਦੇਵੇਗੀ। ਤਾਂ ਅਜਿਹਾ ਅਨੁਭਵ ਹੈ ਜਾਂ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਗੱਲ ਸਮਝਦੇ ਹੋ? ਸਹਜਿ ਹੈ ਜਾਂ ਮੁਸ਼ਕਲ? ਛੋਟੀ ਨੂੰ ਵੱਡੀ ਗੱਲ ਬਣਾਉਣਾ ਜਾਂ ਵੱਡੀ ਨੂੰ ਛੋਟੀ ਗੱਲ ਬਣਾਉਣਾ - ਇਹ ਆਪਣੀ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਉਪਰ ਹੈ। ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਹੋਣਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰੀਪਨ ਦੀ ਸ਼ਾਨ ਵੱਧ ਰਹਿਣਾ - ਆਪਣੇ ਉਪਰ ਹੈ। ਕੀ ਹੋ ਗਿਆ ਜਾਂ ਜੋ ਹੋਇਆ ਚੰਗਾ ਹੋਇਆ - ਇਹ ਆਪਣੇ ਉਪਰ ਹੈ। ਇਹ ਨਸ਼ਿਚੇ ਬੁਰੇ ਨੂੰ ਵੀ ਚੰਗੇ ਵੱਧ ਬਦਲ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਉਂਕਿ ਹਸਿਬ - ਕਤਿਬ ਚੁਕਤੁ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਅਤੇ ਸਮੇਂ ਪ੍ਰਤੀ ਸਮੇਂ ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ ਪੇਪਰ ਡਰਾਮੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕਈ ਗੱਲਾਂ ਚੰਗੇ ਰੂਪ ਵੱਧ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਣਗੀਆਂ ਅਤੇ ਕਈ ਵਾਰ ਚੰਗਾ ਰੂਪ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ ਵੀ ਬਾਹਰ ਦਾ ਰੂਪ ਨੁਕਸਾਨ ਵਾਲਾ ਹੋਵੇਗਾ ਜਾਂ ਜਿਸਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਇਹ ਇਸ ਰੂਪ ਨਾਲ ਚੰਗਾ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ। ਗੱਲਾਂ ਆਉਣਗੀਆਂ, ਹੁਣ ਤੱਕ ਵੀ ਅਜਿਹੇ ਰੂਪ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਂਦੀਆਂ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਪਰ ਨੁਕਸਾਨ ਦੇ ਪਰਦੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਫਾਇਦਾ ਛਪਿਆ ਹੋਇਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਬਾਹਰ ਦਾ ਪਰਦਾ ਨੁਕਸਾਨ ਦਾ ਦਿਖਾਈ ਦੇਂਦਾ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਬੋਝਾ ਜਿਹਾ ਸਮਾਂ ਧੀਰਜ ਦੀ ਅਵਸਥਾ, ਸਹਿਣਸ਼ੀਲ ਸਥਿਤੀ ਨਾਲ ਅੰਤਰਮੁਖੀ ਹੋ ਦੇਖੋ ਤਾਂ ਬਾਹਰ ਦੇ ਪਰਦੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜੋ ਛਪਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਹੀ ਦਿਖਾਈ ਦੇਵੇਗਾ, ਉਪਰ ਦਾ ਦੇਖਦੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦੇਖੋਗੇ। ਹੋਲੀਹੰਸ ਹੋ ਨਾ? ਜਦੋਂ ਉਹ ਹੰਸ ਪੱਥਰ ਅਤੇ ਰਤਨ ਨੂੰ ਵੱਖਰਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਹੋਲੀ ਹੰਸ ਆਪਣੇ ਛਪੇ ਹੋਏ ਫਾਇਦੇ ਨੂੰ ਲੈ ਲਵੇਗਾ, ਨੁਕਸਾਨ ਦੇ ਵੱਧ ਫਾਇਦੇ ਨੂੰ ਲੱਭ ਲਵੇਗਾ। ਸਮਝਾ? ਜਲਦੀ ਘਬਰਾ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਨਾ। ਇਸ ਨਾਲ ਕੀ ਹੁੰਦਾ? ਜੋ ਚੰਗਿਆ ਸੋਚਿਆ ਜਾਂਦਾ ਉਹ ਵੀ ਘਬਰਾਉਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਬਦਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਘਬਰਾਓ ਨਹੀਂ। ਕਰਮ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕਰਮ ਦੇ ਬੰਧਨ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਫਸੇ। ਕੀ ਹੋ ਗਿਆ, ਕਵਿ ਹੋ ਗਿਆ, ਇਵੇਂ ਤਾਂ ਹੋਣਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਹੀ ਕਉਂ ਹੁੰਦਾ, ਮੇਰਾ ਹੀ ਭਾਗ ਸ਼ਾਇਦ ਅਜਿਹਾ ਹੈ - ਇਹ ਰੱਸੀਆਂ ਬੰਨ੍ਹਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਸੰਕਲਪ ਹੀ ਰੱਸੀਆਂ ਹਨ। ਇਸਲਈ ਕਰਮ ਦੇ ਬੰਧਨ ਵੱਧ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਵਿਅਰਥ ਸੰਕਲਪ ਹੀ ਕਰਮਬੰਧਨ ਦੀਆਂ ਸੂਕਸ਼ਮ ਰੱਸੀਆਂ ਹਨ ਕਰਮਾਤੀਤ ਆਤਮਾ ਕਹੇਗੀ - ਜੋ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਚੰਗਾ ਹੈ, ਮੈਂ ਵੀ ਚੰਗਾ, ਬਾਪ ਵੀ ਚੰਗਾ, ਡਰਾਮਾ ਵੀ ਚੰਗਾ। ਇਹ ਬੰਧਨ ਕੱਟਣ ਦੀ ਕੈਰੀ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਬੰਧਨ ਕਟ ਗਏ ਤਾਂ ਕਰਮਾਤੀਤ ਹੋ ਗਏ ਨਾ। ਕਲਿਆਣਕਾਰੀ ਬਾਪ ਦੇ ਬੱਚੇ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸੰਗਮਯੁਗ ਦਾ ਹਰ ਸੈਕੰਡ ਕਲਿਆਣਕਾਰੀ ਹੈ। ਹਰ ਸੈਕੰਡ ਦਾ ਤੁਹਾਡਾ ਪੰਦਾ ਹੀ ਕਲਿਆਣ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਸੇਵਾ ਹੀ ਕਲਿਆਣ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਦਾ ਆਕ੍ਰੁਪੇਸ਼ਨ ਹੀ ਹੈ ਵਿਸ਼ਵ - ਪਰਵਿਰਤਕ, ਵਿਸ਼ਵ ਕਲਿਆਣਕਾਰੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਸ਼ਿਚੇ ਬੁੱਧੀ ਆਤਮਾ ਲਈ ਹਰ ਘੜੀ ਨਸ਼ਿਚਿਤ ਕਲਿਆਣਕਾਰੀ ਹੈ। ਸਮਝਾ?

ਹਾਲੇ ਤੇ ਕਰਮਾਤੀਤ ਦੀ ਪਰਭਾਸ਼ਾ। ਬਹੁਤ ਹੈ। ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰਮਾਂ ਦੀ ਗਤੀ ਗਹਿਣ ਹੈ, ਕਰਮਾਤੀਤ ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਪਰਭਾਸ਼ਾ। ਵੀ ਬੜੀ ਮਹਾਨ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਰਮਾਤੀਤ ਬਣਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਬਿਨਾਂ ਕਰਮਾਤੀਤ ਬਣਨ ਦੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਚੱਲੇਗੇ। ਨਾਲ ਕੌਣ ਜਾਵੇਗਾ? ਜੋ ਸਮਾਨ ਹੋਣਗੇ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਾਪ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ - ਕਰਮਾਤੀਤ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਕਵਿ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ? ਕਰਮਾਤੀਤ ਬਣਨ ਦਾ ਫਾਲੋ ਕਰਨਾ ਮਤਲਬ ਨਾਲ ਚੱਲਣ ਯੋਗ ਬਣਨਾ। ਅੱਜ ਇਨ੍ਹਾਂ ਹੀ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਾਂ, ਇਤਨੀ ਚੈਕਿੰਗ ਕਰਨਾ, ਫੀਰ ਹੋਰ ਸੁਣਾਵਾਂਗੇ। ਅੱਛਾ!

ਸਰਵ ਅਧਿਕਾਰੀ ਸਥਿਤੀ ਵੱਧ ਸਥਿਤਿ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ, ਕਰਮਬੰਧਨ ਨੂੰ ਕਰਮ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵੱਧ ਬਦਲਣ ਵਾਲੇ, ਕਰਮਭੋਗ ਨੂੰ ਕਰਮਯੋਗ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵੱਧ ਸੂਲੀ ਤੋਂ ਕੰਡਾ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ, ਹਰ ਸੈਕੰਡ ਕਲਿਆਣ ਕਰਨ ਵਾਲੇ, ਸਦਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਕਰਮਾਤੀਤ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਸਮੀਪ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨ ਵਾਲੇ - ਅਜਿਹੇ ਵੀਸ਼ੇਸ਼ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦਪਿਆਰ ਅਤੇ ਨਮਸਤੇ।

"ਅਵਿਅਕਤ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦੀ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨਾਲ ਮੁਲਾਕਾਤ"

ਹਮੇਸ਼ਾ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਸਮਰਥ ਬਾਪ ਦੇ ਸਮਰਥ ਬੱਚੇ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦੇ ਹੋ? ਕਦੀ ਸਮਰਥ, ਕਦੀ ਕਮਜ਼ੋਰ - ਇਵੇਂ ਤਾਂ ਨਹੀਂ? ਸਮਰਥ ਅਰਥਾਤ ਹਮੇਸ਼ਾ ਵਜਿਯੀ। ਸਮਰਥ ਦੀ ਕਦੀ ਹਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਸੁਪਨੇ ਵੱਧ ਵੀ ਹਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਸੁਪਨਾ, ਸੰਕਲਪ ਅਤੇ ਕਰਮ ਸਭ ਵੱਧ ਹਮੇਸ਼ਾ ਵਜਿਯੀ - ਇਸ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸਮਰਥ। ਇਵੇਂ ਸਮਰਥ ਹੋ? ਕਉਂਕਿ ਜੋ ਹੁਣ ਦੇ ਵਜਿਯੀ ਹਨ, ਬਹੁਤਕਾਲ ਤੋਂ ਉਹ ਹੀ ਵਜਿਯ ਮਾਲਾ ਵੱਧ ਗਾਇਨ - ਪੂਜਣ ਯੋਗ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਬਹੁਤਕਾਲ ਦੇ ਵਜਿਯੀ ਨਹੀਂ, ਸਮਰਥ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਬਹੁਤਕਾਲ ਦੇ ਗਾਇਨ - ਪੂਜਣ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਜੋ ਹਮੇਸ਼ਾ ਅਤੇ ਬਹੁਤਕਾਲ ਦੇ ਵਜਿਯੀ ਹਨ, ਉਹ ਹੀ ਬਹੁਤ ਸਮੇਂ ਵਜਿਯ ਮਾਲਾ ਵੱਧ ਗਾਇਨ - ਪੂਜਣ ਵੱਧ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਜੋ ਕਦੀ - ਕਦੀ ਦੇ ਵਜਿਯੀ ਹਨ, ਉਹ ਕਦੀ - ਕਦੀ ਦੀ ਮਤਲਬ 16 ਹਜ਼ਾਰ ਦੀ ਮਾਲਾ ਵੱਧ ਆਉਣਗੇ। ਤਾਂ ਬਹੁਤਕਾਲ ਦਾ ਹਸਿਬ ਹੈ ਅਤੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਦਾ ਹਸਿਬ ਹੈ। 16 ਹਜ਼ਾਰ ਦੀ ਮਾਲਾ ਸਾਰੇ ਮੰਦੀਰਾਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ, ਕੱਥਿ - ਕੱਥਿ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਸਾਰੇ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਇਸ ਵਿਸ਼ਾਲ ਡਰਾਮਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੀਰੋ ਪਾਰਟਧਾਰੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦੇ ਹੋ? ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਦਾ ਹੀਰੋ ਪਾਰਟ ਹੈ। ਹੀਰੋ ਪਾਰਟਧਾਰੀ ਕਉਂ ਬਣੇ? ਕਉਂਕਿ ਜੋ ਉਚ ਤੇ ਉਚੇ ਬਾਪ ਜੀਰੋ ਹਨ - ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਪਾਰਟ ਵਜਾਉਣ ਵਾਲੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਜੀਰੋ ਮਤਲਬ ਬੰਦੀ ਹੋ। ਪਰ ਆਪ ਸ਼ਰੀਰਧਾਰੀ ਬਣਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਬਾਪ ਹਮੇਸ਼ਾ ਜੀਰੋ ਹੈ। ਤਾਂ ਜੀਰੋ ਦੇ ਨਾਲ ਪਾਰਟ ਵਜਾਉਣ ਵਾਲੇ ਹੀਰੋ ਐਕਟਰ ਹਨ - ਇਹ ਸਮਰਤੀ ਰਹੇ ਤਾਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਹੀ ਯਥਾਰਥ ਪਾਰਟ ਵਜਾਵੇਗੇ, ਖੁਦ ਹੀ ਅਟੈਸ਼ਨ ਜਾਵੇਗਾ। ਜਵਿ ਹੱਦ ਦੇ ਡਰਾਮਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੀਰੋ ਪਾਰਟਧਾਰੀ ਨੂੰ ਕੀਨਾ ਅਟੈਸ਼ਨ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ! ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੇ ਤੇ ਵੱਡਾ ਹੀਰੋ ਪਾਰਟ ਤੁਹਾਡਾ ਸਭ ਦਾ ਹੈ। ਹਮੇਸ਼ਾ ਇਸ ਨਸ਼ੇ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ੀ ਵੱਧ ਰਹੇ - ਵਹ, ਮੇਰਾ ਹੀਰੋ ਪਾਰਟ ਜੋ ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਦੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਬਾਰ - ਬਾਰ ਹੇਯਰ - ਹੇਯਰ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ? ਇਹ ਦਵਾਪਰ ਤੋਂ ਜੋ ਕੀਰਤਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਇਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਹੀਰੋ ਪਾਰਟ ਦਾ ਹੀ ਯਾਦਗਾਰ ਹੈ। ਕੀਨਾ ਚੰਗਾ ਯਾਦਗਾਰ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ! ਤੁਸੀਂ

ਹਮੇਸ਼ਾ ਹੀਰੋ ਬਣੇ ਹੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਪਿੱਛੇ ਹੁਣ ਤੱਕ ਵੀ ਤੁਹਾਡਾ ਗਾਇਨ ਚਲਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਅੰਤਮ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਵੀ ਆਪਣਾ ਗਾਇਨ ਸੁਣ ਰਹੇ ਹੋ। ਗੋਪੀਵੱਲਭ ਦਾ ਵੀ ਗਾਇਨ ਹੈ ਤਾਂ ਗਵਾਲ - ਬਾਲ ਦਾ ਵੀ ਗਾਇਨ ਹੈ, ਗੋਪਕਿੰਨਾ ਦਾ ਵੀ ਗਾਇਨ ਹੈ। ਬਾਪ ਦਾ ਸ.ਵਿ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਗਾਇਨ ਹੈ ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਗਾਇਨ ਹੈ। ਤਾਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਹੀਰੋ ਪਾਰਟ ਵਜਾਉਣ ਵਾਲੀ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹੋ - ਇਸੇ - ਸਮਰੱਥੀ ਵਿੱਚ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਵਧਦੇ ਚੱਲੋ।

ਕੁਮਾਰਾਂ ਨਾਲ:- 1. ਸਹਿਯੋਗੀ ਕੁਮਾਰ ਹੋ ਨਾ? ਨਰਿੰਤਰ ਯੋਗੀ ਕੁਮਾਰ, ਕਰਮਯੋਗੀ ਕੁਮਾਰ ਕਢਿਕੀ ਕੁਮਾਰ ਜੀਨਾ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣਾ ਚਾਹੁਣ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਧਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਕੀ? ਨਰਿੰਬਧਨ ਹਨ, ਬੋਝ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਜੀਮੇਵਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਇਸਲਈ ਹਲਕੇ ਹਨ। ਹਲਕੇ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਜੀਨਾ ਉਚਾ ਜਾਣਾ ਚਾਉਣ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਨਰਿੰਤਰ ਯੋਗੀ, ਸਹਿਯੋਗੀ - ਇਹ ਹੈ ਉੱਚੀ ਸਥਿਤੀ, ਇਹ ਹੈ ਉਚਾ ਜਾਣਾ। ਅਜਿਹੀ ਉਚ ਸਥਿਤੀ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - 'ਵਜਿਯੀ ਕੁਮਾਰ'। ਵਜਿਯੀ ਹੋ ਜਾਂ ਕਦੀ ਹਾਰ, ਕਦੀ ਜੀਤ - ਇਹ ਖੇਡ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਖੇਡਦੇ ਹੋ? ਜੇ ਕਦੀ ਹਾਰ ਕਦੀ ਜੀਤ ਦੇ ਸੰਸਕਾਰ ਹੋਣਗੇ ਤਾਂ ਇੱਕਰਸ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਇੱਕ ਦੀ ਲਗਨ ਵਿੱਚ ਮਗਨ ਰਹਿਣ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਨਹੀਂ ਕਰਣਗੇ।

2. ਹਮੇਸ਼ਾ ਹਰ ਕਰਮ ਵਿੱਚ ਕਮਾਲ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕੁਮਾਰ ਹੋ ਨਾ? ਕੋਈ ਵੀ ਕਰਮ ਸਾਧਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇ, ਕਮਾਲ ਦਾ ਹੋਵੇ। ਜਿਵੇਂ ਬਾਪ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਬਾਪ ਦੀ ਕਮਾਲ ਗਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਇਵੇਂ ਕੁਮਾਰ ਮਤਲਬ ਹਰ ਕਰਮ ਵਿੱਚ ਕਮਾਲ ਵਿਖਾਉਣ ਵਾਲੇ। ਕਦੀ ਕਵਿ, ਕਦੀ ਕਵਿ ਵਾਲੇ ਨਹੀਂ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ - ਜੱਥੇ ਕੋਈ ਖੱਬੇ ਉੱਥੇ ਖੱਬੇ ਜਾਓ। ਲੁੜਕਨ ਵਾਲੇ ਲੋਟੇ ਨਹੀਂ। ਕਦੀ ਕੱਥੇ ਲੁੜਕ ਜਾਓ, ਕਦੀ ਕੱਥੇ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ। ਕਮਾਲ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਬਣੋ। ਅਵਨਿਸ਼ਾਸੀ, ਅਵਨਿਸ਼ਾਸੀ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਹਨ - ਇਵੇਂ ਚੈਲੇਂਜ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਬਣੋ। ਇਵੇਂ ਕਮਾਲ ਕਰਕੇ ਵਿਖਾਓ ਜੋ ਹਰ ਇੱਕ ਕੁਮਾਰ ਚਲਦਾ - ਫਰਿਦਾ ਫਰਸ਼ਿਤਾ ਹੋਵੇ, ਦੂਰ ਤੋਂ ਹੀ ਫਰਸ਼ਿਤੇਪਨ ਦੀ ਝਲਕ ਅਨੁਭਵ ਹੋਵੇ। ਵਾਣੀ ਤੋਂ ਸੇਵਾ ਦੇ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਬਣਾ ਲੱਭੇ ਹਨ, ਉਹ ਤਾਂ ਕਰੋਗੇ ਹੀ ਪਰ ਅੱਜਕਲ ਪ੍ਰਤੱਖ ਪ੍ਰਰੂਫ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਪ੍ਰਤੱਖ ਪ੍ਰਮਾਣ, ਸਭ ਤੋਂ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਪ੍ਰਮਾਣ ਹੈ। ਪ੍ਰਤੱਖ ਪ੍ਰਮਾਣ ਇੰਨੇ ਹੋ ਜਾਣ ਤਾਂ ਸਹਿਜ ਸੇਵਾ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਫਰਸ਼ਿਤੇਪਨ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰੋ ਤਾਂ ਮਹਿਨਤ ਘੱਟ ਸਫਲਤਾ ਜਾਇਆਦਾ ਹੋਵੇਗੀ। ਸਰਿਫ ਵਾਣੀ ਨਾਲ ਸੇਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰੋ ਪਰ ਮਨ ਵਾਣੀ ਅਤੇ ਕਰਮ ਤੀਨਾਂ ਨਾਲ ਨਾਲ ਸੇਵਾ ਹੋਵੇ - ਇਸ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ 'ਕਮਾਲ'। ਅੱਛਾ!

ਵਿਦਿਆ ਦੇ ਸਮੇਂ:- ਚਾਰੋ ਪਾਸੇ ਦੇ ਤੇਜ਼ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥੀ, ਹਮੇਸ਼ਾ ਸੇਵਾਧਾਰੀ, ਹਮੇਸ਼ਾ ਡਬਲ ਲਾਈਟ ਬਣ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਡਬਲ ਲਾਈਟ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ, ਸਫਲਤਾ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ, ਹਮੇਸ਼ਾ ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਵਾਲੇ, ਇਵੇਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਉਮੰਗ - ਉਤਸ਼ਾਹ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ, ਸਨੇਹੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦਾ ਬਹੁਤ - ਬਹੁਤ ਸ਼ਿਕ ਵ ਪ੍ਰੇਮ ਨਾਲ ਯਾਦਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁੱਡਮਾਰਨਿੰਗ।

ਵਰਦਾਨ:- ਕਦਮ - ਕਦਮ ਤੇ ਸਾਵਧਾਨੀ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਪਦਮਾਂ ਦੀ ਕਮਾਈ ਜਮਾਂ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪਦਮਪਤੀ ਭਵ
ਬਾਪ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਉੱਚੀ ਸਟੇਜ ਤੇ ਰਹਿਣ ਦੀ ਸਾਵਧਾਨੀ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ ਇਸਲਈ ਹੁਣ ਜਰਾ ਵੀ ਗਫਲਤ ਕਰਨ ਦਾ ਸਮੇਂ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਹੁਣ ਤਾਂ ਕਦਮ - ਕਦਮ ਤੇ ਸਾਵਧਾਨੀ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਕਦਮ ਵਿੱਚ ਪਦਮਾਂ ਦੀ ਕਮਾਈ ਕਰਦੇ ਪਦਮਪਤੀ ਬਣੋ। ਜਿਵੇਂ ਨਾਮ ਹੈ ਪਦਮਪਦਮ ਭਾਗਿਆਸਾਲੀ, ਇਵੇਂ ਕਰਮ ਵੀ ਹੋਣ। ਇੱਕ ਕਦਮ ਵੀ ਪਦਮ ਦੀ ਕਮਾਈ ਦੇ ਬਗੈਰ ਨਾ ਜਾਵੇ। ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਸੋਚ - ਸਮਝਕੇ ਸ੍ਰੀਮਤ ਪ੍ਰਮਾਣ ਹਰ ਕਦਮ ਉਠਾਓ। ਸ੍ਰੀਮਤ ਵਿੱਚ ਮਨਮਤ ਮਾਕਿਸ ਨਹੀਂ ਕਰੋ।

ਸਲੋਗਨ:- ਮਨ ਨੂੰ ਆਰਡਰ ਪ੍ਰਮਾਣ ਚਲਾਓ ਤਾਂ ਮਨਮਨਾਭਵ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਆਪੇ ਰਹੇਗੀ।

*****